

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212391
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114212391.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci starostlivosti súdu o maloletého F. B., nar. XX.XX.XXXX a maloletého J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., deti rodičov: F. B., bytom K., J. XX/XX/XB, toho času K., Q. X a J. B., bytom K., J. XX/XX/XB, zastúpeného P. F. V., advokátkou, so sídlom K., P. XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. júna 2016, č.k. 30P/122/2014-204, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom návrh otca na zníženie výživného k mal. F. a mal. J. za obdobie od 01.03.2015 zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že obe maloleté deti pochádzajú z manželstva, ktoré je stále platné. Rozsudkom tamojšieho súdu, č.k. 31P/283/2012-87 zo dňa 10.12.2013 súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli mal. F. a mal. J., zverení do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť mal. F. výživné vo výške 90 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2013 a mal. J. sa zaviazal platiť výživné s účinnosťou od 01.09.2012 vo výške 70 Eur mesačne. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že rodičia nežili v spoločnej domácnosti od 21.09.2012, starostlivosť o obe deti zabezpečovala ich matka. Otec detí pracoval do 25.10.2012 v zahraničí vo firme X. v Q., s príjmom 1.750 Eur mesačne, pracovný pomer v zahraničí skončil dohodou, nakoľko zamestnávateľ už nemal prácu. Od 18.02.2013 bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti Y. ako operátor, s priemerným mesačným príjmom vo výške 764 Eur netto. Okrem mal. detí F. a J. mal vyživovaciu povinnosť ešte k mal. F. B., nar. XX.XX.XXXX, z jeho predchádzajúceho vzťahu. Matka s deťmi bývala v 3-izbovom prenajatom byte s nákladmi na bývanie 380 Eur mesačne. Od 01.01.2013 do 21.11.2013 pracovala v SBS B. s príjmom cca 350 Eur netto. V čase rozhodovania bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavky na tri deti vo výške 69,30 Eur. Okrem mal. detí F. a J. mala vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletej dcére F. V., ktorá pochádzala z jej predchádzajúceho vzťahu. Otec na potreby F. prispieval mesačne sumou 80 Eur. Maloletý F. mal X rokov, navštevoval X. ročník a pre zdravotné problémy navštevoval odborné ambulancie, nefrologickú, psychologickú, psychiatrickú a pedopsychologickú. Maloletý J. mal X roky a matka s ním bola na materskej dovolenke. Okresný súd rozsudkom, č.k. 30P/122/2014-69 zo dňa 16.02.2015 návrh otca na zníženie výživného k mal. deťom F. a J. zamietol. Krajský súd v Trenčíne uznesením, č.k. 19CoP/28/2015-91 zo dňa 03.09.2015 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného pre mal. F. a mal. J. za obdobie do 28.02.2015 potvrdil a za obdobie od 01.03.2015 rozsudok okresného súdu zrušil a v tomto rozsahu vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Po doplnení dokazovania v intenciách zrušujúceho

rozhodnutia mal okresný súd za preukázané, že návrh otca na zníženie výživného pre mal. deti F. a J., ani za obdobie od 01.03.2015 nebol podaný dôvodne. Od posledného rozhodovania o určení výšky výživného vo februári 2015, kedy súd prvýkrát zamietol návrh otca na zníženie výživného pre mal. deti F. a J., uplynulo 16 mesiacov. Na strane mal. detí F. a J. nedošlo k výraznejším zmenám. Deti sú však vekovo staršie, vyspelejšie a ich potreby prirodzeným spôsobom vzrástli. Zníženie vyživovacej povinnosti zo strany otca by preto nebolo v ich záujme, nakoľko sú na výživu svojich rodičov odkázané. Pri poslednom rozhodovaní o výške výživného bola matka na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavky na tri deti vo výške 69,30 Eur. V súčasnosti matka pracuje s príjmom vo výške 200 Eur až 220 Eur mesačne podľa jej vyjadrenia, pobera prídavky na dve deti 47,04 Eur mesačne a náhradné výživné 160 Eur mesačne. Príjem matky je tak v zásade na rovnakej úrovni ako pri poslednom rozhodovaní o výške výživného. Okresný súd opätovne skúmal zmenu pomerov v možnostiach a schopnostiach otca plniť si vyživovaciu povinnosť k mal. deťom F. a J. za čas od 01.03.2015 doteraz. Pri poslednom rozhodovaní o určení výšky výživného bol otec detí zamestnaný v spoločnosti X. ako operátor, s priemerným mesačným príjmom vo výške 764 Eur netto, pracovný pomer bol skončený 17.02.2015 z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bol dohodnutý. Od 27.02.2015 sa otec detí zamestnal ako taxikár, so skráteným pracovným úväzkom 5 hodín týždenne, s príjmom cca 40 Eur - 43 Eur mesačne, podľa vyjadrenia otca a potvrdenia jeho zamestnávateľa. Tento pracovný pomer s ním zamestnávateľ skončil dňa 09.10.2015 z dôvodu, že otec stratil vodičské oprávnenie. V konaní bolo preukázané, že otec detí má zdravotné problémy, pre ktoré bola jeho pracovná schopnosť znížená o 35 %, ale otec nebol uznaný invalidným s nárokom na invalidný dôchodok. Dlhodobu sa vyhýbal plateniu výživného na obe mal. deti. Od času, kedy Krajský súd v Trenčíne dňa 19.02.2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne, ktorým bolo naposledy rozhodnuté, že otec má platiť na výživu oboch deťom výživné spolu vo výške 160 Eur mesačne, bol otec detí práceneschopný a napriek tomu, že v práceneschopnosti poberal nemocenské dávky vo výške cca 500 Eur mesačne, na potreby detí ničím neprispieval. Ku dňu 16.02.2015 bol návrh otca na zníženie výživného k mal. deťom F. a J. práve z tohto dôvodu právoplatne zamietnutý. Zo svedeckej výpovede P. A. mal okresný súd preukázané, že napriek svojim zdravotným problémom otec detí pracoval, mal príjem z výkonu taxi služby vo výške cca 40 Eur mesačne, čo je nepochybne príjem veľmi nízky. Svedok však potvrdil, že je známe, že vodiči taxi služby dostávajú okrem mzdy tzv. prepitné, alebo tringelty, a teda otec mohol mať aj vyšší príjem ako potvrdil zamestnávateľ. Aj počas festivalu Pohoda, kedy otec preukázateľne taxíkom jazdil, bolo viac práce a otec mohol mať vyšší príjem. Zo svedeckej výpovede L. F., otcovej priateľky, s ktorou otec detí žil v uvedenom období v jednej domácnosti, mal súd preukázané, že otec detí napriek svojim zdravotným problémom pracoval aj fyzicky na prerábke domu svojej priateľky, a teda mal potencionálnu možnosť príjmu aj prácou v oblasti stavebníctva. Otec si však preukázateľne prácu, primeranú svojim možnostiam a schopnostiam s vyšším príjmom, z ktorého by mohol platiť súdom stanovené výživné, nehľadal. Až dňa 02.11.2015, keď stratil vodičské oprávnenie, sa otec zapísal do evidencie uchádzačov o zamestnanie na úrade práce. Z rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/134/2013 zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/89/2015 zo dňa 03.03.2016 okresný súd zistil, že otec detí bol právoplatne odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a prečin zanedbania povinnej výživy, pričom mu vznikol na výživnom dlh pre mal. deti B., F. a J. vo výške 3.830 Eur. Otec práve v čase rozhodovania o tomto jeho návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti mal nastúpiť, ale nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a políciu vyhlásené pátranie po otcovi bolo ku dňu rozhodnutia neúspešné. V súčasnosti treba konštatovať, že otec sa nachádza na neznámom mieste, zrejme s úmyslom vyhnúť sa výkonu trestu odňatia slobody, do ktorého má nastúpiť. Okresný súd s poukazom na dlhodobú snahu otca vyhnúť sa vyživovacej povinnosti k mal. deťom F. a J. a jeho 75 % zdravotnú schopnosť pracovať, a teda možnosť zamestnať sa a získať príjem z pracovného vzťahu a platiť maloletým deťom výživné, má za to, že nie sú dané dôvody na zníženie výživného ani za obdobie od 01.3.2015, a preto súd návrh otca na zníženie výživného pre mal. deti B., F. a J. ako neodôvodnený zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej zástupkyne podal odvolanie otec mal. detí a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu vyhovie a uloží mu povinnosť prispievať na výživu mal. F. sumou 40 Eur mesačne a na výživu mal. J. sumou 30 Eur mesačne, počnúc dňom 01.03.2015, vždy do 15. dňa v mesiaci, k rukám matky. Uviedol, že v konaní bolo preukázané, že sa mu od marca 2015 rapídne zmenil príjem a jeho zdravotné

problémy mu bránili v tom, aby sa zamestnal na pozícii, v ktorej by dosahoval príjem v porovnateľnej výške ako doposiaľ. Od februára 2015 do októbra 2015 pracoval u živnostníka P. A. ako vodič taxislužby a dosiahol príjem okolo 44 Eur mesačne, iný príjem nedosiahol. Pracovný pomer ukončil dohodou z dôvodu, že mu bol odobratý súdnym exekútorom vodičský preukaz, ktorý má doposiaľ zadržaný, od 02.11.2015 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Od decembra 2015 býva so svojou matkou v B., kde sa snažil zamestnať. Od 26.01.2016 bol zamestnaný na dohodu v spoločnosti A. C., s.r.o. na upratovacie práce na tri dni v týždni za dohodnutú mzdu 2,50 Eur brutto/hodina. V tom, aby sa riadne zamestnal, mu bránia chronické zdravotné problémy, ktoré preukázal lekárskou správou zo dňa 07.11.2014, spísanou posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne F. T. K., kde bolo konštatované, že má zníženú mieru schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť až o 35 %. Ošetrojúci lekár F. F. F. vo svojej správe potvrdil, že jeho zdravotný stav mu nedovoľuje dlhšiu statickú záťaž, dlhšie sedenie alebo státie, ani fyzickú námahu. Uvedené tvrdenia boli preukázané i výsluchom svedkyne L. F., ktorá bola jeho priateľkou do decembra 2015. Mal za to, že nie svojím pričinením prišiel dňa 17.02.2015 o zamestnanie, kedy bol s ním ukončený pracovný pomer, dohodnutý na dobu určitú. Aj počas výkonu tejto práce sa mu zhoršoval zdravotný stav, čo ovplyvňovalo jeho výkony v práci a mohlo byť i príčinou, že zamestnávateľ s ním nepredĺžil pracovnú zmluvu. Následne si privyrábal aspoň pár hodín týždenne ako taxikár, pričom mohol čiastočne striedať sedenie a státie. Z týchto dôvodov mal za to, že jeho návrh na zníženie výživného bol podaný dôvodne a žiadal, aby mu odvolací súd vyhovel.

3. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že otec mal deti si od začiatku riadne neplniť vyživovaciu povinnosť, nechce riadne pracovať, má viacero exekúcií. Dňa 03.03.2016 bol odsúdený Krajským súdom v Trenčíne za jeho neprítomnosti za týranie blízkej a zverenej osoby a zanedbanie povinnej výživy v konaní, sp. zn. 2To/89/2015. Otec sa o deti vôbec nezaujíma, neprispieva im na žiadne potreby, nejaví o ne záujem, ani na Mikuláša, Vianoce, narodeniny, či meniny, naposledy ich navštívil v roku 2014.

4. Otec vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky, podanom prostredníctvom svojej zástupkyne, uviedol, že nie je pravdou, že si od začiatku riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť, nakoľko ťažkosti s plnením vyživovacej povinnosti u neho nastali až v apríli 2014 z dôvodu zhoršenia jeho zdravotného stavu. Dovtedy si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plnil. Za nepravdivé považovali tvrdenie, že sa mu nechce pracovať, nakoľko v práci mu bráni zhoršený zdravotný stav, čo preukázal lekárske správy. Bol síce odsúdený za trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby a zanedbanie povinnej výživy, necíti sa byť vinný a prostredníctvom svojej zástupkyne podal vo veci dovolanie. Deklaroval, že deti ľúbi, no momentálne s nimi nemá žiaden kontakt, deti s ním nechcú komunikovať, sú ovplyvnené matkou. Matka mu bráni v styku s deťmi, naposledy sa o stretnutie s F. pokúsil na Mikuláša 2015, kedy si tento odmietol prevziať sladkosti, ktoré mu poslal a odmietol sa s ním stretnúť. Neobstojí teda argument, že sa o deti nezaujíma.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca, ani k vyjadreniu matky a otca, ktoré mu boli riadne doručené, písomne nevyjadril.

6. Krajský súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine).

8. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa zmenia pomery. Citované ustanovenie § 78 Zákona o rodine vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených

potrieb, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmu, prípadne príbudnutím alebo odbudnutím ďalších vyživovacích povinností.

9. Súd prvej inštancie v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami správne postupoval, keď zameral svoje dokazovanie na preukázanie toho, či na strane oprávnených alebo povinného odo dňa 01.03.2015 došlo k takej zmene pomerov, ktorá je dôvodom na zníženie výživného.

10. V danom prípade z obsahu spisu vyplýva, že posledná úprava výživného zo strany otca pre mal. F. a mal. J. bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.12.2013, č.k. 31P/283/2012-87, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej boli obe mal. deti F. a J. zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal platiť mal. F. výživné za obdobie od 01.09.2012 do 31.08.2013 sumou 70 Eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2013 naďalej sumou 90 Eur mesačne a mal. J. sumou 70 Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012. Návrh otca na zníženie výživného zo dňa 04.06.2014 bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.02.2015, č.k. 30P/122/2014-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03.09.2015, č.k. 19CoP/28/2015-91 zamietnutý za obdobie do 28.02.2015, keď súdy nezistili dôvody pre zníženie výživného, keď otec až do 17.02.2015 riadne pracoval a jeho príjem sa pohyboval od 314,10 Eur až do 923,10 Eur mesačne, jeho priemerný mesačný zárobok bol ustálený vo výške 764 Eur netto.

11. Od marca 2015 sa otec zamestnal u súkromného podnikateľa P. A. a pracoval ako vodič taxíka 4 - 5 hodín týždenne asi 8 mesiacov a jeho príjem bol 43,72 Eur mesačne. Pracovný pomer bol skončený z dôvodu, že otcovi bol odobraný vodičský preukaz súdnym exekútorom. Následne sa otec od 02.11.2015 zapísal do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Otec detí bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby a prečin zanedbania povinnej výživy, keď dlh na výživnom predstavoval sumu 3.830 Eur na obe mal. deti, pričom z rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/134/2013 zo dňa 09.04.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 03.03.2016, č.k. 2To/89/2015 vyplynulo, že otec si vyživovaciu povinnosť voči mal. deťom neplnil od decembra 2013, teda i v období, kedy dosahoval dostatočný príjem na plnenie si vyživovacej povinnosti.

12. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že na strane otca mal. detí síce nastala zmena pomerov tým, že ukončil pracovný pomer so svojím vtedajším zamestnávateľom a nedosahoval dostatočný príjem, otec však vôbec nepreukázal, že sa riadne zaujímal o prácu zodpovedajúcu jeho možnostiam, schopnostiam, vzdelaniu a zdravotnému stavu, nebol v rozhodnom období vedený ako uchádzač o zamestnanie, napriek tomu, že jeho mesačný príjem mal dosahovať sumu cca 43,72 Eur. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ otec do októbra 2012 pracoval v zahraničnej firme a bolo v jeho schopnostiach a možnostiach (napriek ním deklarovaneho nepriaznivého zdravotného stavu, keď reoperácia, ktorou odôvodňoval svoj zlý zdravotný stav, bola podľa lekárskeho správ vykonaná v roku 2008) dosahovať príjem 1.750 Eur mesačne, následne od 18.02.2013 do 17.02.2015 v obchodnej spoločnosti X. ako operátor (za otcom deklarovaneho zhoršujúceho sa zdravotného stavu) dosahovať príjem 764 Eur netto mesačne, nie je možné uveriť tvrdeniu otca, že od 01.03.2015 nemohol vykonávať prácu, v ktorej by zarobil viac ako 43,72 Eur mesačne. Odvolací súd mal za to, že otec sa cielene a dlhodobo snaží vyhnúť plneniu si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, čo nesporne vyplýva z už citovaných právoplatných a vykonateľných rozsudkov vydaných v trestnom konaní, keď otec neplatil výživné i v období, keď dosahoval dostatočný príjem na splnenie si tejto povinnosti.

13. Pokiaľ otec poukazoval na svoj nepriaznivý zdravotný stav a na stanovisko svojho ošetrojúceho lekára F. F. F., je potrebné uviesť, že uvedené potvrdenie o jeho zdravotnom stave je nedatované a nie je možné zistiť, z akého dátumu a za akým účelom bolo uvedené potvrdenie vystavené. Podstatné však je, že pokiaľ poukazoval otec na reoperáciu pravého bedrového kĺbu, táto bola v roku 2008 a otec až do roku 2012 bol schopný pracovať v zahraničí dosahovať príjem viac ako 1.700 Eur mesačne a následne pracovať i na území Slovenskej republiky s príjmom takmer 800 Eur mesačne. Pokiaľ otec dôvodil lekárskou správou F. T. K. zo dňa 07.11.2014, odvolací súd môže len konštatovať, že jednalo sa o posúdenie invalidity na žiadosť otca o invalidný dôchodok zo dňa 07.11.2014, ktorej žiadosti nebolo vyhovené z dôvodu, že nesplnil predpoklady pre priznanie invalidného dôchodku. Miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 35 % (vyplývajúca z Prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. pre každú fyzickú osobu, ktorá sa podrobila rovnakému operačnému zákroku) nárok na invalidný dôchodok otcovi nevznikol. Otec žiadnym spôsobom

nepreukázal, že došlo od 01.03.2015 k takému zhoršeniu jeho zdravotného stavu, ktorý mu neumožňoval vykonávať prácu, za ktorú by dosahoval príjem vo výške umožňujúcej mu platiť súdom stanovené výživné pre obe mal. deti.

14. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že otec mal. detí si preukázateľne prácu, primeranú svojim možnostiam, schopnostiam, vzdelaniu a zdravotnému stavu s vyšším príjmom, z ktorého by mohol platiť súdom stanovené výživné pre mal. deti nehľadal, napriek tomu, že bol schopný pracovať fyzicky na „prerábke“ domu svojej priateľky, a teda mal potenciálnu možnosť si uvedenou prácou príjem zabezpečiť. Preto s poukazom na § 75 ods. 1 Zákona o rodine odvolací súd musel pri rozhodovaní o úprave práv a povinností k mal. deťom vo vzťahu k výživnému vychádzať z princípu potenciality a prihliadol na schopnosti, možnosti otca, jeho predpokladaný zárobok, ktorý by dosahoval v prípade, že by sa riadne zaujímal o prácu, bez ohľadu na to, či otec príjem má alebo nemá.

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva princíp potenciality príjmov, ktorý je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného a umožňuje súdu hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ je povinný (otec) nezamestnaný, je povinnosťou súdu skúmať dôvody takéhoto stavu, situáciu na trhu práce, aktivitu povinného smerujúcu k získaniu zamestnania, dôvod ukončenia posledného pracovného pomeru a pod. Okolnosťou, pre ktorú súd vychádza z princípu potenciality, je zásadne i vyhýbanie sa (nezáujem) povinného zabezpečiť si zamestnanie zodpovedajúce jeho možnostiam a schopnostiam, čím sa povinná osoba (v danej veci otec) pripraví o pravidelný príjem, z ktorého by mohol platiť súdom určené výživné. Následkom princípu potenciality je skutočnosť, že súd pri určovaní výšky výživného vychádza z potencionalného príjmu, t. j. príjmu, aký by povinný dosahoval v predchádzajúcom zamestnaní.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, postupoval podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď mal za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca, keby sa o prácu zaujímal, dosahovať príjem minimálne vo výške cca 700 Eur - 800 Eur mesačne (ako do 28.02.2015), z ktorého by bol schopný platiť výživné stanovené rozhodnutím súdu. Otec ani v konaní pred odvolacím súdom opak nepreukázal.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, keď je toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca mal. detí dosahovať dostatočný príjem a platiť mal. F. a mal. J. výživné v doposiaľ stanovenej výške 90 Eur, resp. 70 Eur mesačne. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že nie je možné spravodlivo požadovať od matky mal. detí, aby dlhodobo takmer všetky odôvodnené potreby mal. detí uspokojovala len zo svojho príjmu.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

20. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).